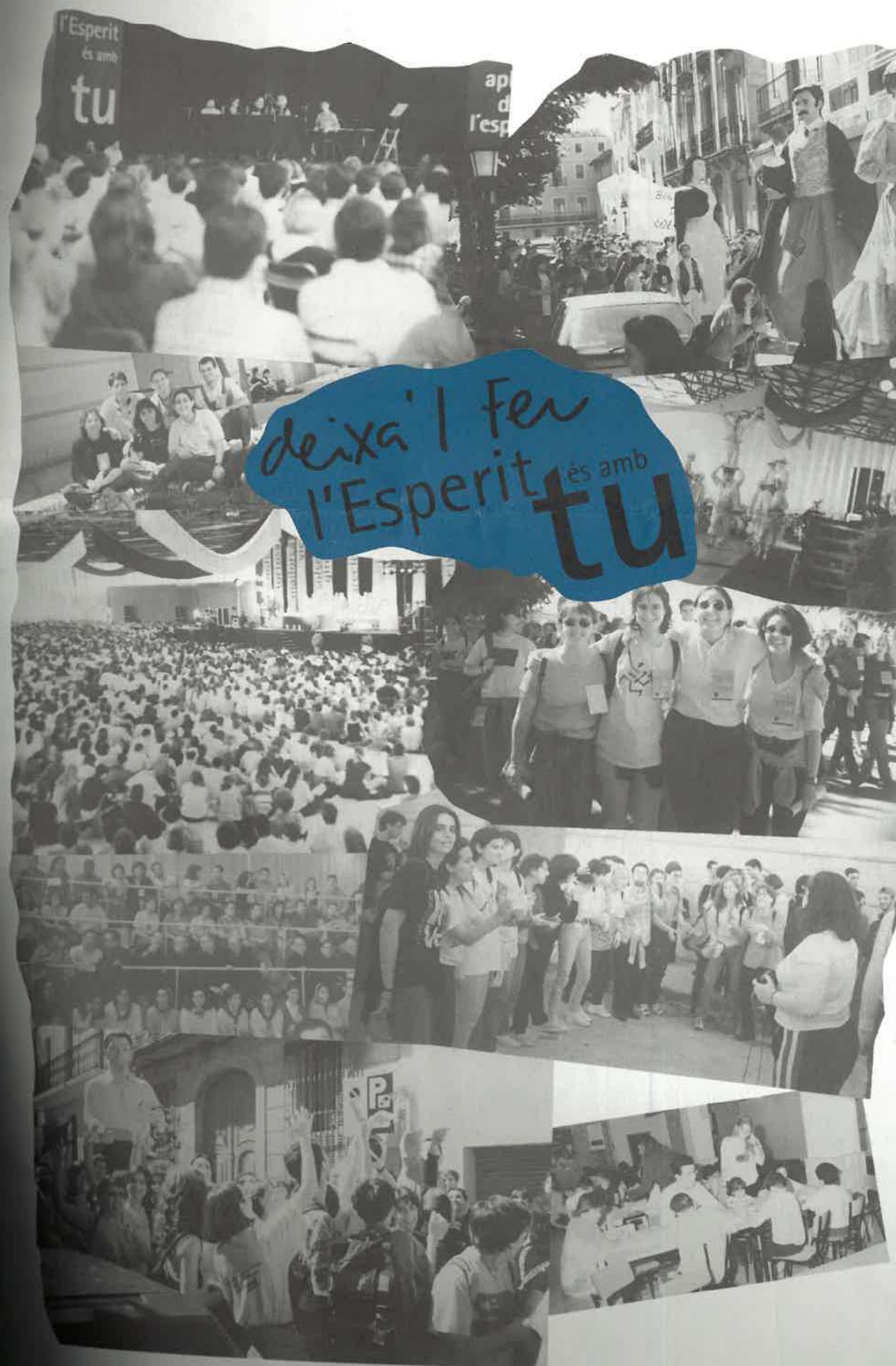
portal obert
revista del Seminari de Barcelona
Diputació, 231 - Tel. 93-454 16 00 - 08007 BARCELONA
NUM. 62

SUMARI

RELLEU AL NOSTRE SEMINARI

Ja acabat el curs, el nostre Cardenal Arquebisbe ens ha convocat a tots els seminaristes per comunicar-nos el relleu de Mn. Ramon Corts com a rector del Seminari, tasca que exercirà el proper curs Mn. Francesc Prieto. En aquest acte el Sr. Cardenal ens va oferir una reflexió sobre la situació i les necessitats que veu en la nostra diòcesi. Van seguir unes paraules d'autopresentació de Mn Prieto, en les que va fer palesa la seva voluntat de servei a l'Església de Barcelona, tot exercint aquesta tasca, i finalment hi va haver unes paraules de comiat de Mn. Joan Rodríguez que ha estat aquest any superior de la residència de Diputació, que van ser agraïdes amb un llarg aplaudiment.

LES DUES DARRERES ORDENACIONS

Mn. Ignasi Condal:

Mn. Ignasi Condal Elies durant el curs introductori va col·laborar en la seva parròquia d'origen San Pius X al barri del Congrés. Posteriorment va ser destinat a la parròquia de Sant Cristòfol de Premià de Mar on va estar durant quatre anys (92-96) treballant especialment en la pastoral de joves i en l'espai. Des del curs 96-97 està destinat a la parròquia de Sant Vicenç de Mollet tot cuidant-se principalment de la pastoral dels joves.

Mn. Alex Marzo:

Mn. Alex Marzo Guarinos, abans d'entrar al seminari havia estat professor en una escola. Al cap d'un any la crida del Senyor li va fer deixar les aules. L'Ignasi i l'Alex han estat companys de curs i han anat desenvolupant junts les seves trajectòries al seminari. L'Alex col·laborava a la seva parròquia d'origen, mare de Déu de Fàtima. A l'any següent el van traslladar a la parròquia de Fàtima de Granollers on va estar tres anys (92-94). Seguidament va col·laborar en la parròquia de Sant Joan Baptista de Vilassar de Mar. Aquest darrer any, sense deixar la parròquia, ha fet el Curs de Pastoral de Preparació pel Ministeri i, ha col·laborat en diverses tasques del Seminari major. Cal destacar el treball fet en la Pastoral Vocacional i al Convictori. Ara resta a disposició del bisbe per treballar en una nova parròquia.

Preguem per tots dos i esperem que donin molt de fruit en l'Església i facin molt de bé en el món.

La celebració de l'ordenació sacerdotal de Mn. Alex i de Mn. Ignasi va tenir lloc el diumenge 7 de juny a les 7 del vespre a la Catedral de Barcelona. Corresponia amb la festivitat de la Santíssima Trinitat. Van concelebrar molts sacerdots de la diòcesi. El temple estava ple de fidels, amics, familiars, i coneguts de l'Alex i de l'Ignasi. Cal remarcar la presència de nombrosos joves que van voler donar suport a l'ordenació de l'Alex i de l'Ignasi, com també de famílies senceres amb els seus fills, xics i grans. Tots els fidels van poder seguir l'ordenació gràcies al servei de Radio Estel. Acabada la celebració tothom va poder anar a felicitar a aquests dos nous preveres de l'Església catòlica. Tot el claustre de la Catedral es va omplir de coques i vi dolç per amenitzar i festejar la jornada. Donem gràcies a Déu per aquests dos nous preveres.

CRÒNICA DEL SEMINARI

En el final del segon trimestre i durant aquest tercer, les activitats del Seminari han estat:

El dia **20 de febrer**, va tenir lloc a la sala verda la **jornada de formació** mensual, en aquesta ocasió amb Mn. **Santiago Riera**, per parlar-nos de la cúria del bisbat de Barcelona.

El dia **21 de febrer** vam fer l'habitual **recés** que segueix a la jornada de formació, i que va ser dirigit per Mn. **Felip Casañas** a l'edifici del Seminari Menor de la Conreria, per ajudar-nos en el camí quaresmal i la preparació del tridu pasqual. També ens va oferir una sèrie de llibres per ajudar en aquesta preparació.

El dia **25 de febrer, dimecres de cendra**, vam celebrar l'eucaristia tots junts a la capella del Seminari.

El dia **26 de febrer** molts dels seminaristes van assistir a l'**escola de pregària** de la Catedral.

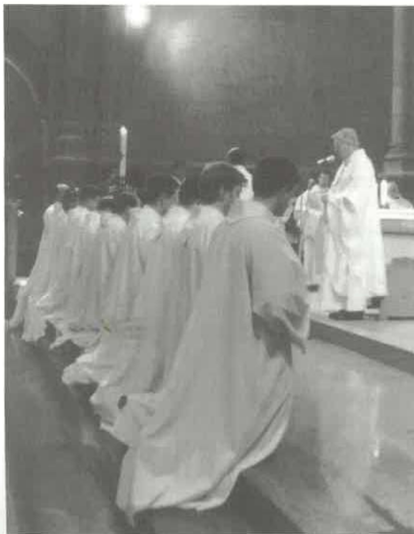
El dia **27 de febrer** va visitar el Convictori **Sor Genoveva Massip**. En un testimoni commovedor va convidar a *lluitar per la llibertat de la persona humana*, tenint en compte la dignitat de fills de Déu, tot veient el pobre *com a presència de Crist.*

El dia **1 de març** a la tarda començava la **primera trobada de l'Espai Vocacional**, amb una assistència prou nombrosa de Joves, seminaristes i capellans joves.

El dia **6 de març** vam fer tots els seminaristes junts una **celebració penitencial**, presidida pel director espiritual del seminari, Mn. Salvador Cristau, i a la que es van convidar diversos mossens per atendre les confessions.

El dia **10 de març** vam tenir **assaig de cants** amb Mn. **Albert Taulé**

Dels actes dels dies 18 i 19 de març, en motiu de la celebració de Sant Josep, patró del Seminari, en trobareu tot el detall en les planes d'aquest portal Obert. Aquí només destacar la **vetlla de pregària** , les dues **ordenacions diaconals** a la capella del seminari i el sopar amb l'assistència del M.H. **Jordi Pujol** i esposa i alhora del nostre **cardenal arquebisbe**.

El dia **26 de març** es va participar a **l'Escola de pregària** de la Catedral, com ja és costum.

El dia **27 de març** hi va haver la darrera **jornada de formació** del curs, amb el tema dels **moviments especialitzats d'Acció Catòlica**, que va comptar amb el testimoni i presentació de diversos moviments i amb una cloenda a càrrec de Mn. **Fidel Catalán** sobre el paper del consiliari en aquests moviments.

El dia **29 de març** hi va haver a Caldes de Montbui la **ordenació diaconal de Mn. David Abadías**, amb una nodrida assistència i col_laboració de seminaristes.

El dia **31 de març** vam tenir **assaig de cants** amb Mn. **Xavier Morlans.**

Del **2 al 8 d'abril** els alumnes d'introductori i primer van tenir els **exercicis espirituals a Hostalets de Balenyà**. El P. **Xavier Meloni**, jesuïta, seguint el mètode ignasià, va predicar sobre la vocació, la set de Déu, el pecat i la conversió, les Benaurances, l'amor i la Passió, mort i Ressurrecció, d'entre altres temes.Els de la residència de Diputació i la Sagrera vam tenir-los a la casa d'espiritualitat del **Santuari del Miracle**, a càrrec del P. **Xavier Rodríguez** S.I.

Del **9 a l'11 d'abril** els seminaristes de Les Corts van seguir tot el **Tridu Pasqual a la Catedral**, actuant d'acòlits en els diferents actes litúrgics. Va ser una experiència enriquidora amb la qual es va viure intensament la Setmana Santa i es va crear esperit de comunió diocesana. Els de Diputació i Sagrera, de cursos més avançats, després dels exercicis vam anar a les parròquies on col_laborem per a preparar-hi i viure-hi el tridu pasqual, i posteriorment disfrutar de la setmana de vacances que fa la Facultat després de pasqua.

Per la **diada de St. Jordi**, com és bona tradició de la casa de la Sagrera, vam anar a donar un tomb per la ciutat. I és clar!, compràrem uns quants llibres. La novetat d'enguany és que a més de comprar-los hem fet el propòsit de llegir-nos-els!. Bé, però d'això, ja en parlarem... Alguns no tenint-ne prou s'arribaren fins a l'Everest. Si noi! es veu que amb això de «l'Imax» és com si t'hi trobessis de debò!.

El dia **27 d'abril**, festa de la Mare de Déu de Montserrat, hi va haver **l'admissió als ordes** de 13 companys nostres de les residències de Diputació i Sagrera, que fan 4t o 5è de teologia, a la capella del Seminari, presidits pel bisbe Mons. **Carles Soler**.

Amb la solemnitat que comporta l'ocasió, el dia **30 d'abril** vàrem anar a la Catedral. Allí es va celebrar el setè centenari de la "primera pedra" de la Catedral gòtica. Nosaltres volem deixar constància davant les generacions que vindran que: «Nosaltres hi hem estat presents!» Confiem que amb aquesta "empenta" segueixi uns quants segles més.

El dia **1 de maig** hi va haver la que comença a ser tradicional **trobada de seminaristes de Catalunya**, aquest cop a la ciutat de Cervera (del bisbat d'Urgell), de la que en trobareu més detalls en aquest número. És una bona ocasió per al coneixement mutu i la col_laboració entre els diferents bisbats catalans.

El dia **8 de maig** moria la germana **Felicitat Massana**, de la comunitat de Carmelites Missioneres del Seminari, i el **dissabte 9** celebràvem el **funeral de cos present** a la capella del Seminari.

El dia **17 de maig**, en Josep Marín, d'introductori, va rebre el sagrament de la **confirmació** a Terrassa. La celebració, presidida pel bisbe auxiliar Mons. **Carles Soler i Perdigó**, va tenir lloc a la parròquia de Sant Valentí. Un pas important en el seu camí de fe.

Una tarda d'aquestes uns quants de nosaltres varen fer una visita als **pares d'en José Mª Santos**. Viuen en una barriada de Montornès. Guarden un bon record del seminari, que al llarg de la malaltia i mort del seu fill, els ha fet costat. Agraeixen aquest gest d'afecte. Pensem tenir-lo present en la pregària. També encomanem a la mare de la Sra. Lola, una de les cuineres. Va morir el dia 17 de maig després d'una malaltia. Al cel sia!

El dia **21 de maig** varem convidar a dinar a la Sagrera els companys d'introductori, incloent els de "l'Inter".(Ep!! que ningú pensi malament. Eh?). Res de voluntariat fent una mica de companyia als "pobrets avis"!. Ja només ens faltaria això! Que quedi clar, que la joventut està en el cor! (això ho va dir no se qui,...però tenia tota la raó, oi?). Us diré un detall de germanor: Vàrem poder veure cava celebrant la copa que a la vigília al Real Madrid va guanyar. La trobada va anar tant bé que, si Déu vol, el proper curs hi tornarem. I això guanyi qui guanyi el futbol.

Els dies **22 i 23 de maig** hi va haver el darrer **recés** del curs, de la mà del P. **Bernabé Dalmau** i de Mn. **Salvador Cristau**, al **monestir de Montserrat**, tot compartint les hores de pregària amb els monjos i gaudint de la hospitalitat de la seva hostatgeria.

El dia **28 de maig** alguns dels seminaristes van ser present als **ministeris** i **l'admissió als ordes** dels nostres companys de curs del Seminari Major Interdiocesà.

El diumenge **31 de maig** es va celebrar a Vilafranca del Penedès **l'Aplec de l'Esperit**, on una gran majoria de nosaltres s'hi va fer present acompanyant els joves de les nostres parròquies. També aquest mateix diumenge era **ordenat sacerdot** de la diòcesi de Santander el nostre company **Juan Antonio Iglesias**, amb una representació de seminaristes de Barcelona. El dijous **4 de juny** ens presidia la **primera eucaristia** a la residència de Diputació.

El diumenge **7 de juny** eren ordenats preveres els nostres companys Mn. Ignasi Condal i Mn. Alex Marzo, a la catedral de Barcelona, de mans del nostre cardenal arquebisbe Ricard Maria Carles.

Abans de tancar la redacció ens arriba una darrera noticia de l'agencia "Tours-Serra". Tots els sondetjos realitzats, semblen apuntar una proposta: la sortida pel fi de curs de la residència de La Sagrera serà una visita a Ars per venerar al patró universal dels preveres diocesans. El desenvolupament de tot aquest "afer" restarà amplament exposat dins "l'estage de pretemporada" a la Conreria.

Finalment, tenim el sentiment de comunicar-vos, la defunció del pare del nostre estimat germà Xavier Moretó (seminarista de 5è curs) Esteban Moretó Alguersuari (70 anys). Que descansi en la pau de Déu. Us demanem que la vostra pregaria s'adreci per ell.

SANT JOSEP

El da 19 de març vam celebrar d'una manera molt intensa i participada la diada del patró dels seminaris, St. Josep. D'una manera molt solemne. El dia es va dividir en tres actes diferents:

- Benedicció i inauguració de la nova residència de St. Josep Oriol.
- Ordenació diaconal de Mn. Ferran Anselmo i Mn. Ricard Hernández
- Sopar amb el Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya, Sr. Jordi Pujol i el cardenal Arquebisba de Barcelona

Abans de començar a celebrar-ho, els seminaristes ens vam reunir tots a l'edifici del carrer Diputació, juntament amb els nostres companys del Seminari Menor de La Conreria, per dinar tots junts. Després d'aquest dinar, vam acabar de fer les darreres composicions per tal que quedés preparat tot. A dos quarts de cinc de la tarda, el Sr. Cardenal feia acte de presència a la nova residència de St. Josep Oriol per tal de beneir-la. Els nostres pares també hi van ser convidats pel Seminari de Barcelona. El Sr. Cardenal va celebrar el ritus de benedicció i va deixar inaugurades les noves habitacions de la residència. A l'interior de les habitacions vam poder veure, i també els nostres pares, la seva extensió i com estaven repartides. Cada habitació disposa de la seva pròpia cambra de bany i de tots els seus accessoris: una taula, un armari, el llit i prestatgeries. Són habitacions espaioses i molt confortables. Els seminaristes de la residència del Convictori les vam estrenar la Setmana Santa d'aquest any , quan vam participar en les diferents celebracions de la Catedral: va ser la nostra residència aquells dies.

Després de la benedicció de la residencia, a les sis de la tarda es va celebrar l'ordenació diaconal de dos companys nostres, el Ferran Anselmo i el Ricard Hernández. El Sr. Cardenal. Tot el Seminari hi va participar presidir la celebració: sagristans, lectors, organista, guitarristes i tots els altres amb la seva presència. Segurament és un dels dies més feliços en la vida de qualsevol seminarista: arribar davant el bisbe de la diòcesi per tal que l'imposi les mans i que l'Esperit Sant davalli sobre seu. És realment aquest dia que ja comences a participar del sacerdoci de Crist de forma ministerial.

A la celebració no van faltar els mossens que més els coneixen, els que han estat companys d'ells, amics, i formadors del Seminari de Barcelona. Mn. Albert Taulé, (al qual des d'aquestes línies li enviem una forta abraçada i desitgem que promptament es pugui recuperar de la cama per tornar a la seva parròquia), va dirigir els cants de la celebració. La celebració la vam viure d'una manera molt especial els seminaristes perquè moltes vegades somiem amb el dia en què serem ordenats, si Déu vol, de diaques. La gent va participar cantant amb alegria. Després de l'homilia del Sr. Cardenal, els dos candidats van ser ordenats de diaca. Tots dos amb alegria van rebre el sagrament que els feia servidors de la Paraula i de l'altar. Durant la pau els dos ordenats van anar a donarla als seus pares i familiars. Al final de la celebració, Mn. Ferran Anselmo va donar les gràcies a tothom en nom dels dos i ens van convidar a un petit refrigeri al claustre del Seminari.

A les nou del vespre va fer acte de presència el Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya, el Sr. Jordi Pujol i Soley acompanyat de la seva esposa la Sra. Marta Ferrusola. Després d'una breu recepció, vam passar tots al menjador a sopar. Quan tots érem al menjador, va fer acte de presència el Sr. Cardenal i, després de beneir la taula, va començar el sopar. El Sr. President va conversar amb el Sr. Cardenal i el Sr. Rector del Seminari, Mn. Ramon Corts, i amb els formadors del Seminari. Després de sopar, vam poder conversar els seminaristes amb el Sr. President sobre els diferents temes que atenyen a Catalunya. Certament una de les frases significatives que va dir el Sr. President és que els sacerdots som importants en la vida de la gent i que podem fer moltes coses per la gent. Tothom va parlar de la relació Església-Generalitat però també van sorgir dubtes sobre altres temes com la preocupació pel treall, la joventut... Ens va donar respostes per a tots aquests problemes. Molt amablement ens va contestar i, després de la conversa, va marxar.

És un dia que recordarem per la seva intensitat i tots els seus actes. Realment vam gaudir de totes les celebracions i demanem a St. Josep que ens guiï i ens ajudi a cada any poder celebrar el seu patronatge d'una manera més plena.

Miquel Àngel Guitián Posada -
Introductori

SETMANA SANTA A LA CATEDRAL

Acabats de fer els exercicis espirituals, des de dijous sant al matí fins diumenge de resurrecció els que vivim al Convictori: introductori i primer de filosofia vam quedar-nos a la nova residència de diputació per passar la setmana santa d'enguany tots junts fent d'acòlits a la Catedral.

La jornada començava després de l'esmorzar amb una explicació teòrica resseguint la litúrgia (signes, pregàries, lectures,...) de la celebració del dia, per part del rector Mn. Ramon reunits a la sala de diaques. Després anàvem ja a la catedral a fer l'ofici de laudes amb els canonges, després assajàvem amb Mn. Arenas, prefecte de litúrgia de la catedral la celebració.

Records que en tinc: la gran acollida dels canonges, el tracte més que familiar amb nosaltres malgrat no ens coneguessin, tant a l'hora dels oficis com dins de la sagristia al revestir-nos, com a l'acabar les celebracions, animant-nos, felicitant-nos, fent broma,...; també el fet de pregar amb ells i amb el nostre bisbe va ser una bona experiència.

El fet de que hi haguessin un nombrós grups de laics al cor fent l'ofici de les hores en qualsevol ocasió, que, no ens enganyem, o feien fins i tot millor que nosaltres, que havíem assajat setmanes abans amb Mn. Cols prefecte de música al Convictori.

De les celebracions, recordo els assatjos, com fins estant en un lloc tan imponent com el presbiteri de la catedral la bona relació entre nosaltres va fer que ho passéssim molt bé combinant les estones d'atenció al que fèiem amb moments de broma entre nosaltres.

Un altre gran record són les mirades de felicitat i fins d'orgull m'atreviria a dir de la gent que ens veia, tant ens aquests assatjos com un cop revestits durant les celebracions, els comentaris d'efecte, els gestos de la gent sobre tot els de més edat, en veurens i que jo vaig notar, lògicament quan més a prop d'ells estava que era en les processons.

També em va sorprendre la varietat de gent que venia a l'eucaristia, de tota classe, de tota edat, tots reunits al voltant de l'altar amb el nostre pastor, això em va fer viure a mi, i crec que a tots en general, d'una manera especial les celebracions.

Per últim també vaig notar com en un marc aparentment més fred com el d'una catedral es manté l'esperit i el calor humà d'una parròquia qualsevol amb la gent parlant a les sortides, el típic refrigeri en acabar les celebracions, l'atenció del cardenal amb la gent,...

Només em cal per acabar agrair a Déu l'oportunitat de lloar-lo d'aquesta manera diferent a la que habitualment fem amb els meus companys al cor de la diòcesi, la catedral.

Francesc Xavier Farrés,
Introductori

EL SEMINARI A INTERNET

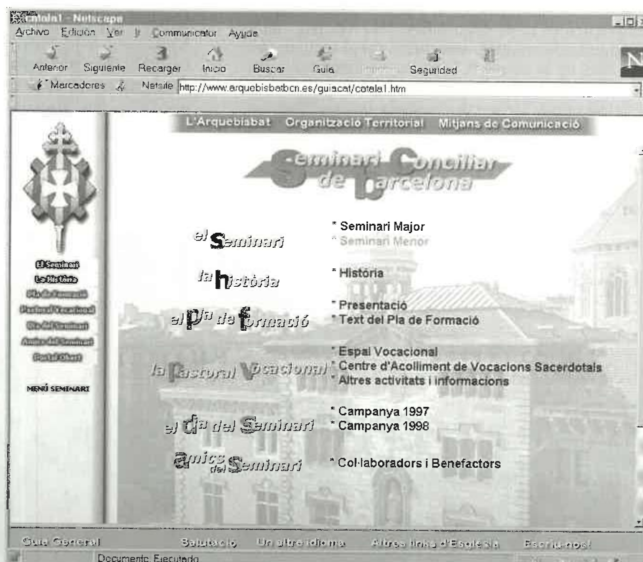
Des del passat 23 d'abril, dia de Sant Jordi, L'Arquebisbat de Barcelona ofereix informació sobre la diòcesi a través d'Internet, que es pot consultar a l'adreça http://www.arquebisbatbcn.es. En les imatges que acompanyen aquest article en podeu veure alguns detalls. Aquest ha estat el fruït de la iniciativa de la Delegació General de Mitjans de Comunicació, i per la que el nostre Cardenal ha mostrat també el seu especial interès. Com ell mateix comenta en la salutació de portada, aquesta era una fita necessària en la línia apuntada pel Concili Provincial Tarraconense sobre la conveniència de l'ús dels moderns mitjans de comunicació social dins la missió evangelitzadora de l'Església.

I també el nostre Seminari hi és present, amb un espai dins del servidor WEB de l'Arquebisbat. Per accedir-hi, des de la pàgina principal del bisbat haureu d'entrar a la "Guia general", després a la secció "L'Arquebisbat" i d'aquí anar a "Seminari Conciliar". Us trobareu amb una informació molt completa sobre el Seminari: la història, l'edifici, el Pla de Formació, Seminari Menor, etc. acompanyada per nombroses fotografies. Tota aquesta informació ha estat recollida i elaborada pel nostre company Joan Manel Serra, ajudat en el disseny HTML per Mn Joaquim Fluriachs, que és també qui ha realitzat la tasca dura de disseny gràfic del servidor de l'Arquebisbat.

I com no, també Portal Obert compta amb fer-se present ben aviat a través d'aquest nou mitjà. Ja tenim la secció reservada en la pàgina del Seminari, però falta encara posar-hi els continguts. Resteu atents als vostres monitors...

Josep Vicenç Moragues (josepvm@arrakis.es)
Josep Torrente (josep_torrente@mail.com)

TROBADA SEMINARISTES A CERVERA

L'1 de maig, com altres anys, tots els seminaristes de Catalunya amb els seus respectius formadors, ens hem aplegat per conèixer de prop els nostres bisbats i conviure una estona. Enguany ens ha acollit el bisbat de Solsona (Sant Ramon i Cervera). En arribar a Sant Ramon i havent visitat a corre-cuita el claustre i el museu, celebràrem l'eucaristia. El salm d'aquell dia deia: *Aneu, anuncieu l'evangeli per tot el món* i, com a cant de comiat va ressonar el *Rosa d'abril*. Es un gran convent dels mercedaris amb una església barroca en honor a Sant Ramon Nonat (on es venera el seu cos). Fou construïda el s. XVII i, el claustre, el s. XIX. Avui viuen tres comunitaris que mantenen viu el caliu de la devoció a Sant Ramon.

Tot seguit ens traslladàrem a Cervera on vam visitar tota la ciutat acompanyats per un guia que ens féu una breu introducció: *Comarca de la Segarra, amb una superfície de 55.1 km², una altitud de 548 metres i una pluviometria minsa (tot i que va ploure tot el dia). Capital comarcal situada a l'altiplà central de Catalunya, a llevant de les terres de Lleida. Les valls dels rius Corb, Ondara, Sió i Llobregós marquen el territori de sud a nord, generalment pla, accidentat al sud per les serres de Montargull i de Bellmunt i al nord per la serra de Pinós. Formà part de la terra de frontera entre la dominació cristiana i islàmica, fet que explica l'abundància de castells i de pobles fortificats. La capital, Cervera, ha tingut una importància històrica que reflecteixen els seus monuments. Comarca agrícola (cereals i també olivera, vinya i ametller) i ramadera, hi té tradició la indústria agropecuària (gran cooperativa de Guissona).* Després d'aquesta composició del lloc, vam veure on es fan les Representacions de la Passió i el mercat, vam visitar la gran universitat barroca (única a Catalunya el segle XVIII) on s'apleguen institucions varies: l'institut, l'escola de llengües, l'escola de música, el centre comarcal de cultura de la Generalitat de Catalunya, la biblioteca popular, el museu comarcal d'història i l'arxiu històric de la ciutat. Vam passejar per les muralles medievals i pel carreró de les bruixes, la Casa de la Ciutat —gòtica i renaixentista, amb la seva plaça porticada— el carrer Major amb les seves cases senyorials, l'església parroquial gòtica de Santa Maria on vam poder venerar la imatge romànica del s. XIII de la Mare de Déu procedent de l'ermita de les Savines i un fragment de la "veracreu" amb un altar d'en Jaume Padró. Al final del matí ens vam adreçar a l'auditori de música per assistir a la conferència del P. Hilari Raguer en motiu del 150 aniversari de la mort de Jaume Balmes. Cal Suquet va ser el lloc triat per l'àpat: allí ens poguérem refer degustant-hi els menjars casolans que fan (canelons, amanida i xai al forn, regats amb sucs de la casa). A la tarda, endinsant-nos pel casc antic, vam fer una estona de pregària a l'Església de L'Hospital. Acabada la pregària vam visitar el claustre i algunes dependències. En el mateix claustre ens vam fer la fotografia de família amb tota la colla i allà ens vam acomiadar.

Xavier Pich

J. BALMES: CONFERÈNCIA DEL P. HILARI RAGUER

La tesi de fons és que en Jaume Balmes, ha estat explotat unilateralment en alguns dels seus escrits, pel nacionalisme ultradretà espanyol, i cal doncs recuperar sa catalanitat. En aquest sentit, Torras i Bages, al final del darrer capítol de La Tradició Catalana, dedica unes breus pàgines a lloar les grandeses i el testimoni del seu pensament català. El mateix Balmes ens diu en la seva obra Proclamación católica (vol. IV, cap. LVI) respecte al Consell de Cent de la ciutat de Barcelona contra l'absolutisme de Felip IV: com a immortal monument en una època en què les llibertats populars eren ja escasses. Jaume Balmes és de la generació dels qui van posar el fonament del fet català. Es amb ells amb qui es va desvetllar la consciència catalana. En Bofarull al camp de la història; en Cabanyes al camp de la poesia; en Piferrer i en Quadrado al camp de l'arqueologia; en Milà al camp de la crítica; en Aribau, en Rubió i Ors, en Marià Aguiló al camp de les lletres; en Roca i en Cornet al camp del periodisme; en Permanyer al camp del dret; en Martí d'Eixalà al camp de la filosofia; en Balmes al camp de la renaixença religiosa i humana.

J. BALMES (1810-1848) VOCACIÓ I SACERDOCI

Enguany s'escau el 150 aniversari de la mort de Jaume Balmes prevere de la diòcesi de Vic i nascut en aquesta ciutat en plena Guerra del Francès (1808-1814).

Balmes és força conegut en el nostre país i ho és també internacionalment per la seva aportació a la filosofia, l'apologètica catòlica i la incidència que va tenir en la política espanyola de l'època convulsa de mitjans del segle XIX.

En la seva vida, el sacerdoci no ha suscitat tanta atenció, apareix més aviat com un teló de fons, quan de fet, en va ser el centre.

Garcia de los Santos li havia sentit dir que sempre que hagués d'escollir estat, aquest sempre seria el sacerdotal.

El mateix Balmes reconeix en la seva infància un fervor religiós i el desig d'investigar-ho tot. La seva mare, dona de molta pietat, ben segur que va conrear aquella llavor; una llavor que molt aviat donarà iniciativa pròpia a aquell nen que amb set anys, manifesta la voluntat d'entrar al seminari, en una època en que portar-hi un nen era un costum en moltes famílies i per tant no es donava potser tanta iniciativa.

Balmes estudiarà retòrica i filosofia i rebrà els ordes menors entre 1817 i 1825. Pels estudis de teologia s'haurà de desplaçar a la universitat de Cervera amb alguns intervals a Vic fins a obtenir la llicenciatura en teologia el 1833.

En tot aquest període es desenvoluparà la seva vocació sacerdotal amb un fort component intel·lectual.

Va ser ordenat sots-diaca en la mateixa cerimònia en la qual rebé Antoni Mª Claret els ordes menors. Tornaran a coincidir en 1834 quan Balmes es ordenat diaca i Claret sots-diaca. Com dirà Verdaguer, els dos més grans a Catalunya, «en saviesa, Balmes, i Claret en Santedat».

L'ordenació sacerdotal el mateix 1834, serà en el saló de sínodes del palau episcopal, al mateix lloc que havia rebut la confirmació i els ordes menors.

Posteriorment el bisbe Corcuera li dirà, «¿que quieres, Jaime?, «señor, un curato», respon el recent ordenat, «no, ve a la universidad i estudia».
Jaume Balmes vol servir Déu i l'Església i donar-li la primacia que el seu nou estat requereix, però el bisbe li marca, no una altre vocació sinó un particular servei sacerdotal, a través de l'estudi primer, i de la activitat literària, docent i pública en els anys posteriors.

Aquell jove amant de l'estudi i del recolliment haurà de viatjar sovint pel país i l'estranger. Sense deixar d'estar adreçat a Déu, haurà d'estudiar el món dels homes per tal de aportar-hi una escletxa de llum i concòrdia.

Les múltiples activitats literàries per les quals és més conegut, no seran sinó per «instaurare omnia in Christo».

Els biògrafs destaquen la seva modèstia exterior, un signe de la puresa que estimava i que va voler cantar en traduir al català l'himne litúrgic «Iesu, corona virginum». Aquesta manera de ser no li estalviava els sentiments però mirava més amunt; a la seva família els dea, «ya lo sabeis, se ha de hacer el sacrificio i no hablar más de ello»; en altre moment reflectirà encara aquesta actitud, «la caridad es tierna i afectuosa más no débil ni liviana».
Tot i la gran activitat, el centre de la seva vida era l'Eucaristia a la qual dedicava mitja hora de preparació i mitja d'acció de gràcies. Entre les pràctiques de pietat conegudes destaca el Rosari que resava complet.

Sovintejava en les lectures de diversos sants però tenia predilecció per l'Escriptura, el breviari i el Kempis.

Va dedicar-se poc a la confessió, «siente desmayos mi corazón al solo pensamiento de sentarse al confesionario para oir los pecados de mis hermanos».

Tampoc estava donat a la predicació, com per exemple el P.Claret, es pot dir que els seus esforços en l'apostolat van centrar-se principalment en l'activitat literària.

Va morir molt jove, als trenta vuit anys. Un any abans en 1847, va escriure l'opuscle «Pio IX» en el que defensava el Papa en un moment en que era molt denigrat a Espanya per la seva posició en favor de la reforma als Estats Pontificis, Balmes va ser molt criticat i això possiblement va fer accelerar la seva malaltia i la seva mort.

Tot i les dificultats que ja havia previst, va voler servir a la veritat que tant havia estudiat i ensenyat. Jaume Balmes va ser home de concòrdia i, per damunt de tot, va ser un sacerdot.

Antoni Suriol
5è de teologia

EL CONSILIARI EN ELS MOVIMENTS D'ACCIÓ CATÒLICA

Seminari Major de Barcelona. Jornades de Formació, 27-III-1998

1. Introducció:

La raó de ser del consiliari en un moviment d'acció catòlica la trobem en les pròpies notes característiques que defineixen l'Acció Catòlica com a forma habitual d'associar-se els laics a l'Església (AA. 20).

La finalitat d'aquests moviments, que és la pròpia de l'Església (l'evangelització, la santificació i la conseqüent formació cristiana per dur-la a terme) necessita la presència d'una persona, adulta en la fe, que judi el propi grup i a nivell personal a unir la fe i la vida i vetllar per la formació integral de la persona; la direcció seglar dels moviments demana la presència i l'acompanyament del consiliari, tant a nivell personal com també a nivell comunitari i sacramental dels laics que tenen aquesta missió d'Església; la vinculació amb la jerarquia, en comunió amb el bisbe, presenta el consiliari com a representant del bisbe, amb l'encàrrec de vetllar per la eclesialitat del moviment; respecte a la tercera nota, actuar organitzadament, el consiliari es situa a diferents nivells de coordinació, ja sigui diocesana o general, federal, comarcal o de grup, amb el paper que li és propi.

2. Documents:

La figura del consiliari és contemplada en diferents documents que ens mostren les seves característiques:

"els qui es dediquen a aquest ministeri representen la Jerarquia en la seva activitat pastoral, desprès de rebre d'ella la missió. Fomentaran les relacions convenients dels laics amb la jerarquia, (...) es dedicaran a alimentar la vida espiritual i el sentit apostòlic,(...) i fomentaran l'esperit d'unitat dintre l'associació i també entre aquesta i les altres." (Apostolicam Actuositatem núm. 25)

"el capellà consiliari representa el bisbe en el moviment i exerceix el ministeri sacerdotal amb les següents funcions: estar al servei de la Paraula per educar en la fe, presidir l'Eucaristia i ser el ministre de la Penitència, promoure la comunió eclesial tant a l'interior del Moviment com en relació amb la jerarquia i la resta de la comunitat cristiana; ajudar al desenvolupament de la diversitat de carismes." (Bases Generals de l'Acció Catòlica, núm. 12, Conferència Episcopal Espanyola)

"qui acompanya el procés dels joves i dels infants és un enviat per l'Església, a través del Moviment, a anunciar la joia del viure com Jesús. Requereix maduresa, (...) coneix la realitat de les persones que acompanya, (...) suscita interrogants, (...) projecta l'alegria de viure com a fill de Déu." (Ideari de Formació dels Moviments d'Acció Catòlica, 1993).

3. Reflexió:

a) Identitat:

El consiliari és un membre del moviment que fa camí amb els infants, joves i adults, que educa i necessita ser educat, tot estant en un procés constant de conversió;

El consiliari té un paper propi en el procés de cada grup i en el moviment., acompanyant les persones. Les seves opcions, que han de ser madures, són no només un punt de referència, sinó una necessitat pels diferents nivells del moviment;

El consiliari té una visió àmplia del moviment i de l'Església. Manté i recorda la memòria històrica. Amb la seva capacitat, és cridat a situar el moviment en el marc de l'Església, la parròquia i el bisbat. Forma part de l'equip de revisió de vida dels militants; i ajuda a viure la dimensió evangelitzadora de la vida i transformadora de la realitat;

El consiliari és creador d'Església, i quan és prevere, en la celebració dels sagraments, en especial l'Eucaristia i la Reconciliació, exerceix la triple dimensió de santificar, regir i ensenyar. Al presidir l'Eucaristia en nom de Crist expressa especialment la dimensió eclesial del moviment;

El consiliari, coneixedor de la Paraula de Déu, ha d'ajudar a interpretar l'acció de Déu en la història i en les persones. Ha de saber llegir la vida des de la fe i ajudar a descobrir als militants l'acció de Déu en la seva vida a través del discerniment;

b) Actituds:

El consiliari ha assumit l'esperit i el mètode dels moviments d'acció catòlica i fa seva la mateixa tasca de l'Església: evangelitzar, tot vivint l'evangeli de Jesús de manera engrescadora i transformadora, partint de la pròpia vida.

Aquesta vocació i responsabilitat no s'improvisa. Cal que tot consiliari que vulgui entrar en la dinàmica del moviment no només acompangi un grup de joves, sinó que cal que faci seves les eines pròpies: participar en les jornades i trobades, en la mesura de les seves possibilitats, tenir el proi grup de revisió de vida amb altres consiliaris, estar en un procés de formació constant per a realitzar la seva missió.

Algunes de les actituds importants a subratllar són:

Conèixer i estimar les persones i la seva realitat concreta (medi i ambient); ser conscient que Déu té un projecte diví de salvació per a tothom (Cardijn); un profund respecte a les persones, creu en la capacitat de la persona; mantenir l'equilibri entre l'exigència cristiana i empènyer el jove i el respecte al procés i el ritme personals; tenir un estil de vida coherent; animar, recolzar, fer costat i comunicar serenor als militants; ser una persona que experimenta l'amor de Déu i el transmet amb humilitat i maduresa; ser persona de comunió entre els membres dels grups i entre els grups i la parròquia com a expressió normal d'Església; ser una persona que visqui les grans actituds bàsiques dels moviments: ser obert: a la vida, a l'altre, reconèixer la presència de Déu, ser crític: discerniment evangèlic, ser actiu: davant la vida, al costat dels joves, ser contemplatiu: la pregària i la celebració de la fe.

c) Espiritualitat:

Els diferents documents ens parlen d'una espiritualitat encarnada, que sigui capaç de descobrir la presència de Déu en la vida quotidiana, espiritualitat encarnada laica a l'Església (AA.20): (..). Els diferents documents abans esmentats i la pròpia experiència porten a parlar de la necessitat de viure des de l'espiritualitat aquesta missió d'Església, a partir de dues categories: la col·lació i l'encarnació.

Una actitud contemplativa de l'acció de Déu enmig del món. Es tracta d'una exigència interior de l'Esperit que habita en nosaltres. Tenir una mirada serena sobre la realitat. Meditar contínuament la Paraula de Déu, fer de la pregària una actitud permanent, puntualment en moments determinats, disposar de moments de pregària i de recés personal. Només es pot transmetre allò que es viu, i només es viu allò que es transmet.

Una actitud encarnada en la vida, manifestant l'amor de Déu i descobrint com des de la presència de Déu, s'assumeix la realitat concreta, redimida per Crist. La contemplació no ens allunya de la realitat, sinó que ens introdueix en ella i crea en nosaltres capacitats més fondes per assumir el patiment humà, més propers als necessitats, als pobres, i més plens de l'Esperit per proclamar la Bona Nova, que és capaç de transformar les nostres vides i la pròpia realitat on ens movem i som.

La imatge sovint utilitzada és la de Jesucrist com a Bon Pastor (Jn 10,1-18), que coneix les pròpies ovelles (conèixer, servir i acompanyar), es dóna a conèixer a elles (comparteix i acull) i dóna la vida per elles (evangelització i vida sacramental).

4. Experiència personal:

Ser consiliari m'ha ajudat en el meu creixement vocacional, en una espiritualitat encarnada i en l'acompanyament de persones en el seu procés de fe i eclesial.

El consiliari, quan és prevere, manté el lligam sacramental amb l'Església: l'eucaristia i la Reconciliació; el meu creixement vocacional, a viurél.

5. Consideració final.

A les Jornades d'Apostolat Seglar per a preveres, organitzades per la Delegació General d'Apostolat Seglar (Arenys de Mar, 1997), va tenir lloc una taula rodona amb responsables laics sobre què demanaven als capellans.

Nosaltres ho ampliem als consiliaris. Algunes respostes foren les següents:

- que el capellà sigui una persona creïble: humà abans que cristià i cristià abans que capellà,
- que sigui un referent adult,
- que exerceixi l'autoritat, que no renunciï ni dimiteixi,
- que sàpiga esperar en els processos lents de les persones,
- que sigui apassionat per la vida,
- que sigui místic, que ajudi a viure la dimensió quotidiana de l'experiència de Déu,
- que acompanyi els processos de la persona, del grup, del moviment,
- que vetlli per l'espiritualitat de la Revisió de Vida,
- ha de ser d'aquest món, l'ha de conèixer i estimar, ha d'ajudar a interpretar la fe en el món ue vivim,
- ha de tenir temps i disponibilitat,
- ha de vetllar i mantenir la unitat i la comunió,
- ha de tenir espais per revisar la seva pròpia vida i compartir amb altres consiliaris,
- ha d'ajudar a discernir en la Paraula i en l'acció i el compromís,
- ha d'ajudar a descobrir la dimensió eclesial i sagramental, i a celebrar la fe,
- ha de recordar que el protagonisme és dels joves,
- ha de mirar els membres del grup i estimar-los,
- respectar i enfortir els processos,
- esdevenir un més del grups, ser constant en el mètode de treball,
- empènyer a la formació, al creixement, al testimoni compromès.

No diré més del que podeu trobar en documents magisterials i dels propis moviments, No expressaré més que la vivència de tants i tants consiliaris que al costat dels infants, joves i adults volen ser llevat enmig de la massa. Voldria transmetre-us, per damunt de tot, una experiència concreta que m'ha ajudat en el meu creixement vocacional, en l'acompanyament de persones concretes i en la vivència joiosa de la missió de l'Església.

Mn. Fidel Catalán i Catalán,
Consiliari catalanobalear de la JARC.

PASTORAL VOCACIONAL: ACTIVITATS REALITZADES

Aquest article també l´hauríem pogut titular: "Els homes del sí". M´explicaré; a continuació exposem les tasques desenvolupades en la Pastoral Vocacional feta pels seminaristes. Com a coordinador de l´àrea haig de dir i d´agrair que la resposta a les peticions de col_laboració han estat sempre ràpides i positives, per això deia allò dels homes del sí. Com veureu s´han fet moltes coses, darrera de cada una hi ha un seminarista, que hi ha posat il.lusió, esforç, gratuïtat, ... La feina és molta i els treballadors son pocs, ...

Intervencions realitzades a la ràdio

Emissores	Programes	Seminaristes	Durada
Catalunya Ràdio	Paraules de vida	Ignasi Ballbé	25 minuts
Ràdio Estel	La nit dels estels	Emili Marlès Cristóbal Robledo Francesc Jordana	20 minuts
Onda Rambla	Tarda de tots	Dámaso Ruiz	5 minuts
Com Ràdio	Les tardes amb Elisenda Roca	Mn. Salvador Cristau	25 minuts
R. Barcelona- C. SER	Estudi Toreski	Mn. Joan Nadal i Mn Joan Busquets. Xavier Blanco, Dámaso Ruiz, Jordi Redondo, Carles Muñiz, Ramon Serchs.	60 minuts
Ràdio Estel	Missa Diumenge	Ferran Lorda	15 minuts
Radio España	Los jóvenes hablan de Dios	Dámaso Ruiz	15 minuts
Ràdio Estel	Missa Diumenge	Mn. Joan Rodríguez	15 minuts
Total: 6	7	17	**180 minuts**

Trobades de l'Espai Vocacional

Trobades realitzades	7
Assistència mitjana	12
Total de nois que han vingut	50
Seminaristes que hi col·laboren directament	8

Activitats realitzades pel Dia del Seminari

Parròquies visitades pels seminaristes	95
Testimonis fets després de la missa	85
Testimonis fets en els Grups de Joves o adoles.	10

Presentacions fetes a col·legis i universitats

Centres	Edats dels assistents	Nº d´assistents	Conferenciants	Durada
Institut "Carmelitas misioneras". Prat de Llobregat	13-15	70	Mn. Joan Nadal, Mn. Xavier Sobrevia, Manel Trani i Pere Rovira.	2 hores
Institut "Dominicas Anunciata" Sant Andreu, BCN	13-15	70	Mn. Xavier Pagés, Mn. Alex Marzo, Vicente Araque i Ferran Lorda	1 hora
Institut "Pares Legionaris" Barcelona	15-16	50	Mn. Alex Marzo, Mn. Joan Costa i Joaquim Estapé	1 hora
Universitat Blanquerna. Barcelona	18-20	85	Mn. Alex Marzo, Josep Maria Manresa, Xavier Pich, Chukka Prakash i Victor Espinosa	1.5 hores
Col.legi "Sagrada Familia", Sant Andreu, BCN	15-16	25	Emili Marlès	1 hora
Col.legi "Sagrada Familia", Sant Andreu, BCN	15-16	25-30	Emili Marlès	1 hora
Total: 5		**325**	**19**	**7.5 hores**

També s´ha de destacar que, conscients de la gran importància d´accedir als "mass media" (mitjans de comunicació de masses), a més a més d´anar a la ràdio s´ha col·laborat amb els mitjans en les següents activitats, totes elles emmarcades dintre de la pastoral vocacional:

- Assistència a dos programes de televisió (TV3 i Canal 33).
- Roda de premsa amb tots els mitjans audiovisuals i escrits significatius a Catalunya.
- Dos articles a Catalunya Cristiana.
- Nombroses notes de premsa al Full Dominical i a Catalunya Cristiana.
- Inserció d´un anunci de l´Espai Vocacional a Radio Estel, s´ha pogut escoltar 120 vegades.

Francesc Jordana Soler
2on Filosofia

L'ESTIU D'UN SEMINARISTA

Hi ha una dita molt coneguda pels seminaristes que diu: «l'estiu és també temps de Seminari». És a dir que l'estiu no és un impàs entre curs i curs, un temps erm, un període de «relax vocacional»... Se'ns presenten als davant tres mesos que cal que visquem a fons. L'estiu ens permet anar més temps seguit a les parròquies, podent, d'aquesta manera, conèixer més a fons la quotidianitat de la vida parroquial.

També aprofitem per a fer aquelles activitats formatives que són més difícils de fer durant el curs, com són la col·laboració amb entitats que vetllen pels malalts, discapacitats, pobres, etc... D'altres són les colònies, els campaments, casals que fem amb els infants i joves de la parròquia.

Un dels pilars de la formació d'un seminarista és la formació intel·lectual. Aquesta és exercitada, sobre tot, durant els curs lectiu, però a l'estiu la seguim cultivant. Sobre tot ho fem aprofundint algun tema dels que hem estudiat que ens hagi interessat més, llegint un bon llibre, assistint a algun curset d'estiu, etc...

Un altre dels fonaments de la formació (i que no tanquem per vacances) és la vida espiritual: la pregària personal, la litúrgia de les hores, l'assistència diària a l'Eucaristia continuen essent l'eix vertebrador del dia d'un seminarista. A més d'aquests elements quotidians, ens acostumem a guardar alguns dies de recés en un monestir.

A l'estiu, l'oferta de treball es dilata i això ens ofereix una bona oportunitat per a guanyar alguns «calerons» per a poder-nos pagar la matrícula de l'any vinent, i per les despeses personals. Durant el curs, els de casa i els amics, sovint es queixen de que ens veuen molt poc. Així doncs, l'estiu és un temps que ens permet tenir més convivència familiar i contacte amb els amics.

Finalment, el període estival és també un temps de descans. Un descans que ens és necessari per a recuperar forces, i així començar amb il·lusió i embranzida el nou curs que se'ns presenta al davant.

Emili Marlès i Romeu
2on Filosofia.

L'APLEC DE L'ESPERIT

«És l'Esperit Sant el qui renova l'Església, el qui la fa de mestre, el qui la dirigeix amb els seus dons i el qui la rejoveneix amb la força de l'Evangeli». (C.Vaticà II. Lumen Gentium, 4).

«L'Aplec de l'Esperit» és una trobada que convoquen cada tres anys els bisbes de Catalunya i de les Balears, organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut de Catalunya i de les Illes.

A la trobada hi participen joves dels moviments: Joc-Jobac, Jarc, Muec...; grups parroquials: Confirmació, Postconfir-mació,....

Aquest any **«l'Aplec de l'Esperit»** es celebrà el 31 de Maig-Pasqua de la Pentecosta- a Vilafranca del Penedès, amb el lema: *«Deixa'l fer l'Esperit és amb tu».*

Amb aquest lema el que s'intenta és mostrar una Església feta de joves, i embolcallada d'una alè de vida, on la pregària hi té un lloc important, i la reflexió és la plataforma per una compromís més encarnat.

Es pretén que aquesta jornada sigui per als joves un recorregut que ajudi a descobrir la proximitat de l'Esperit i que els faci sentir joves en l'Església, enviats a proclamar allò que han vist i han viscut.

Es vol ajudar a que tots els joves cristians-cridats a recórrer el camí de la fedeixin que l'Esperit de Déu els acompanyi. Tot això gràcies a l'Esperit Sant; el mateix Esperit que va ser present en el naixement de l'Església, amb Maria i els apòstols, i és present, també, en la nostra Església d'avui.

Per acabar com diu una breu reflesió, tinguem present que:

-"Sense l'Esperit: Déu queda molt llunyà; el Crist és una figura del passat: l'Evangeli és lletra morta; l'Església una mera organització; l'autoritat, un poder; la missió, una propaganda; la litúrgia, un recordatori; l'actuar cristià, una moral d'esclaus.

-"Amb l'Esperit: Tot el Cosmos ressuscita i gemega amb dolors d'infantament del Regne; el Crist ressuscitat s'hi fa present; l'Evangeli és força que vivifica; l'Església esdevé comunió trinitària, l'autoritat, un servei alliberador, la litúrgia, memorial i anticipació; i l'actuar cristià, cada vegada més diví».

CARTA DELS BISBES ALS JOVES DE LES DIÒCESIS DE CATALUNYA

Amic/amiga,

Els bisbes de Catalunya ens adrecem a tu i als teus companys joves, sense cap exclusió, si bé ho fem d'una manera especial a tots els qui sou creients, i sobretot als qui heu rebut el sagrament de la confirmació i cerqueu, ni que sigui a les palpentes, el vertader sentit de la vostra vida. Et parlem d'una manera directa i amb amistat. Volem apropar-nos a la teva realitat, perquè ets estimat de Jesucrist i perquè tu i els teus companys joves sou l'esperança per a l'Església i per a la societat.

Et convidem a recordar, des del cor, algunes experiències viscudes que podries reviure.

Desitjaríem que et sentissis satisfet pel camí fet d'ençà que has connectat amb un grup de cristians i, sobretot, pel que has viscut el dia de la teva Confirmació. No s'obliden fàcilment els profunds sentiments que tots teníeu aquell dia a l'església.

D'altra banda, tot i que et sents satisfet de ser jove, cada dia constates que això de ser jove també comporta certes dificultats. Els joves, ara per ara, no ho teniu gaire fàcil per a trobar un lloc en la nostra societat. Les dues impressions són prou fortes. Sempre ha de ser ben rebut allò que t'ajudi a **clarificar-te**.

El dia de la Confirmació ha estat un dels moments de la teva vida en què més has vibrat per dins. Ho recordes molt bé. L'església estava plena de gom a gom: amics, familiars, gent de la parròquia, comunitats, grups, els religiosos, els mossens, el bisbe... Molta estona abans, els companys del grup de música ja estaven posant a punt els instruments i afinant. Recordes bé el temps de preparació. Aquells anys de formació personal i en grup. Al començament, no sabies gaire a què venia tot plegat. Després, a poc a poc i obrint la pròpia vida a la paraula corprenedora i fonda de Jesús, el grup es va anar enfortint. Encara més, si vas poder tenir uns dies de recés i es va poder parlar més clarament de la vinguda de l'Esperit Sant que confirmava el do rebut ja en el baptisme.

Aquell dia hi havia molta marxa interna, que agafava a tots per dins. Recordes el moment? Fou una guspira, un instant de profunda pau i d'eufòria. **La pau** que només trobem en l'amistat amb Déu. Aquella experiència, **aquella vivència, és ara la base de la teva vida de fe com a creient**. Si ara et preguntessin per què creus, no intentaries respondre amb demostracions, sinó que explicaries el que has viscut: unes experiències internes i comunitàries sobre Déu, que **han donat un estil diferent a la teva vida.**

Tu segurament estàs estudiant, o potser ja treballes, o estàs a l'espera d'un lloc de treball. És important que, facis el que facis, prenguis consciència de tot el que has rebut de part de la teva família i dels amics, de l'escola, de la parròquia, de la gent que t'estima; i sobretot del que has rebut de part de Déu. Se t'ha donat molt, i ara pots oferir-ho als altres. No t'ho pots guardar. **La confirmació t'ha fet testimoni de Jesús.** Entre la gent que t'envolta, a l'institut, a la universitat, a la feina, a la colla d'amics i als llocs d'esport i de diversió... **hi ha tantes maneres de pensar...** I a més, **n'i ha que no han pogut captar el valor de la nostra fe,** i per ser cristià i viure de debò la fe en Jesucrist és sobretot una experiència joiosa de realització personal. I cal que algú els ho comuniqui.

La teva fe crea interrogants. Hi ha qui, quan sap que ets creient, queda un xic desconcertat. Generalment, això només t'ho diuen en moments molts especials, o bé quan un fet desgraciat ens colpeja. Potser n'has fet experiència quan hi ha hagut la mort d'un company o d'un amic en un accident. Tothom calla sense gosar dir res. Hi ha desconcert. És com si hagués caigut una mena de llosa al cor de tothom. Aleshores surt la qüestió: "Si hi ha Déu, què hi diu, què fa?"; "hi ha alguna cosa després de la mort?"; "com ho podem saber?"... Potser algú se t'acosta i et diu: "Ah! Tu ets creient: quina sort que tens!". N'hi ha que et diuen: "No et pensis, jo també parlo de vegades amb *Algú*: no sé ben bé qui és, però *em va*".

Vius enmig de dues situacions: la teva vida en el context de la comunitat cristiana i la teva vida en el context de la societat. La primera respon a una opció que vas prendre, a una crida que algú et va fer i a unes amistats que hi vas trobar. La segona és fruit d'una sèrie de circumstàncies. Tu et sents immers en ambdues situacions. I costa de lligar-les.

La comunitat cristiana ara la veus molt diferent d'abans. T'hi has ficat i has conegut molta més gent. És possible que, a tu, el que t'interessi més sigui el teu grup de fe i el moviment cristià on potser participes. Perquè, a poc a poc, en el grup, heu anat aprofundint en el valor del silenci, de la pregària, de l comunicació franca i l'ajuda entre vosaltres, i també del que els grans en diuen "compromís". Ben curiós! T'adones que quan penses en el grup de joves o en la comunitat de la parròquia, en les tasques fetes com a compromís en servei dels altres... quan penses tot això, et sents bé: et provoca una bona sensació, et deixa content, ple d'alegria. Se't fa present la gent que t'estima i com t'estima, i et sents en pau.

I ara, a més, sembla que els joves esteu en el punt de mira de tota **la societat.** Com si donéssiu la pauta. Per un cantó sembla que els joves interessin, i per altra banda, potser els joves penseu que "no ens necessiten: sobrem, fem nosa".

Ets lliure, evidentment. Però també molt influenciable. A la influència positiva que descobreixes de la comunitat cristiana, dels catequistes i del teu grup, s'hi ajunta també la influència, que notes en tu i els qui t'envolten, de la societat. Una societat que, a més de moltes coses positives, és cert, alhora et va proposant uns models de comportament força buits, que aboquen al consumisme i a l'individualisme, on la persona compta poc i on costa de trobar amor autèntic.

En el món escolar, tot i valorar la formació integral que es proposa donar, també es fa difícil poder resistir l'egoisme i la competitivitat; l'educació té mancances i no dóna prou iniciativa als mateixos joves. I costa de trobar feina, i els qui la troben és amb un contracte bastant explotat i que no permet de viure sense dependre de la família.

La societat enlluerna amb els seus èxits, especialment científics i tècnics, però es continuen generant marginacions insuportables i pobreses materials i espirituals molt grans; i continuen sorgint preguntes que esperen resposta. **No és camí fàcil ser creient i bona persona enmig d'una societat que tu vas descobrint poc solidària.**

Què et proposem, doncs? En arribar a aquest punt, la teva resposta radical ha de ser **mirar cap a Jesús.** Nosaltres et **proposem que creguis en Jesús** i que li obris el teu cor, perquè Ell hi pugui habitar com a Salvador. Ell és l'únic camí, l'única veritat i la vida que no defrauda mai. És l'únic capaç de respondre plenament a les expectatives de tota persona humana. Jesús no és només un gran personatge del passat o un mestre de vida i de moral, amb unes idees molt bones. Ell és el Senyor que morí per nosaltres i que, ressuscitat, ara està viu i actuant. És el Déu que s'ha fet germà de tot home i de tota dona, amb el qual es pot dialogar, experimentant així la joia de l'amistat, l'esperança enmig de les proves i la certesa d'un futur millor. **Ell t'estima i el vol amic seu**, actiu enmig del món en què t'ha tocat de viure, i compromès a transformar-te a tu i a transformar el món, amb l'únic poder que convenç, el de l'amor. És Jesús qui amb la seva vida ha traçat el camí perquè el puguem seguir, que és el camí de l'amor autèntic, el do d'un mateix. Donar-se del tot per amor, aquí hi ha el secret de la crida a estimar, que segur que tu també sents.

¿No voldries estimar, i estimar de debò, i estimar sempre? Aquesta crida que sents a un amor que vol ser pur i gran, és la que condueix al matrimoni o al sacerdoci o a la vida consagrada... **No posis límits a l'amor.** I procura viure'l d'acord amb el projecte de Déu que Jesús ens ha revelat. Sí, és una opció exigent, però estem segurs que no et conformes amb mitges tintes.

Amb Ell tot ho pots. Ell és ja el teu amic lleial i fidel, que mai no et fallarà, ni et deixarà sol. Sota la seva influència, podràs estimar com Ell, seràs capaç de donar testimoni d'Ell, podràs ajudar els teus companys a créixer en amor i en fe, i trobaràs el sentit de la teva presència en la societat.

No es tracta de fugir quan ens topem amb les dificultats, o d'abandonar, pensant que no hi podem fer res. Venç el mal amb el bé. Però, això sí, amb bon humor, bona marxa interna i bona dosi de constància. Potser tu penses: ""Pobre de mi, si amb prou feines m'entenc... Em sento bastant limitat, per no dir molt... Com ho podré fer?".

Déu t'ofereix una força: el do de l'Esperit Sant. Ell és amb tu, deixa'l fer! Deixa't portar per Ell i segueix les seves inspiracions. Com el vaixell que es deixa dur pel vent, fes que Ell guiï sempre la teva vida. Ell no ha marxat, el duus a dins del cor, és una presència, és la llum, és l'Amor. No és anònim, és personal. És el qui fa, dintre teu, que aquell Jesús històric sigui precisament Jesús Salvador per a tu. Sí, Jesucrist mateix deixa ser un passat de vida, mort i resurrecció, per a esdevenir present i vivent per a tu i per a l'Església d'avui. L'Esperit Sant transforma el passat en present. Déu t'ofereix una força, la seva força, el seu Amor. La presència de l'Esperit el dia de la Confirmació va ser esclatant, avui és íntima. Cal que entris dins de tu mateix, potser a les palpentes, però amb la llum de la fe i l'emoció dels sentiments. Entra pel viarany del cor, i en el fons de tot, com en un llac subterrani, l'aigua ben quieta, sense fer soroll, en el silenci, **adora l'Esperit Sant, Amor de Déu Pare i de Jesucrist, el Senyor. Avui et torna a cridar, t'insinua el camí amb suavitat, tendresa, força i amistat.**

Aquesta experiència et farà veure la necessitat de millorar tant com puguis el teu entorn, tot humanitzant la vida i les relacions, respectant la dignitat de tota persona, dialogant amb tothom i confiant sempre. **Creient, sobretot, en la força transformadora de les persones, les cultures i el món.** Sempre amb el coratge d'un somriure, amb la tendresa d'una mirada amable i amb la força d'una voluntat de millorar la situació.

Quan un jove creu en Jesucrist ressuscitat, descobreix que la vida no s'acaba aquí baix, que el present no és el tot de la vida humana. No et pots instal•lar mandrosament en el present. **Projecta, per tant, la teva vida mirant amunt, enlaire, vers els grans ideals i els autèntics valors que brollen de l'Evangeli.** I trobaràs la vida per sempre i la felicitat que anheles. Tingues confiança en aquest Esperit Sant que t'ha estat regalat pel baptisme i la confirmació, i que et dóna vida eterna cada vegada que celebres l'Eucaristia. **De l'adoració a l'acció, ajudat per la comunitat cristiana; aquest és un bon itinerari.**

Et deixem amb els teus pensaments. Ha estat una trobada molt bona. Potser tu ho llegiràs sol o en el grup. És igual. **L'Esperit Sant t'acompanya, et guia cap a un amor sempre més gran i més generós,** et treu les pors i els complexos, i t'ajuda a posar-te a treballar... per retornar després a la pregària íntima i a la trobada comunitària, formant Església. **Fes-te el teu programa de vida i segueix-lo:** llegeix cada dia un fragment de l'Evangeli i prega; no deixis las trobades del grup de fe; sobretot, no deixis l'Eucaristia del diumenge, que és la nostra llum i la nostra força per al camí; tingues un cor reconciliat amb Déu i el pròxim; i estima tothom amb obres i de veritat.

En algun altre moment ens tornarem a trobar. Si ho vols, també tu ens pots escriure. Esperem que ens puguis dir: "M'heu fet pensar i m'heu animat a pregar i a estimar. **Estic content de ser cristià. Miro de no negar-li res a Déu,** quan veig que és Ell qui m'ho demana".

No desitgem res més que això: que Déu et beneeixi, i que la Mare del cel, la Mare de Déu de Montserrat pregui per tu i per tots nosaltres, en tot moment.

Els Bisbes de Catalunya
Pentecosta 1998

ETAPA DIACONAL

Sempre és bo quan arribem al final d´un curs intentar de fer una mica de balanç, donar una mirada a la feina feta, als esforços realitzats i la tasca acomplerta. En aquest sentit, és un veritable goig poder comprovar que des del mes d´octubre passat i fins ara hem pogut tenir vuit ordenacions presbiterals a l´Etapa Diaconal, que és el mateix que dir al Seminari Major i a l´Església de Barcelona, per més que això suposi un a..ar progressivament disminuint al llarg del curs en el nombre de components d´aquesta Etapa i del nostre Seminari. En concret han estat ordenats Preveres: Mn. Vicenç Guinot Gómez, Mn. Xavier Sobrevia Vidal, Mn. Ramon Mor Balaguer, Mn. Custodi Ballester Bielsa, Mn. Joan d´Arquer Terrassa, Mn. Andreu Sala Català, Mn. Alex Marzo Guarinos i Mn. Ignasi Condal Elies. També hi ha hagut tres ordenacions de Diaques : Mn. Ferran Anselmo Diestro, Mn. Ricard Hernàndez Taulé i Mn. David Abadias Aurín.

A més, i com activitats tingudes durant el curs, els seminaristes d´aquesta Etapa que per definició centra la seva atenció en la dimensió pastoral de la formació (Cfr. Pla de Formació núms 210 - 222), ens hem reunit gairebé cada dijous a l´edifici del Seminari Conciliar i hem anat tractant temes de tipus preferentment - encara que no exclusivament - pràctic com són: "L´identitat i l´espiritualitat del prevere diocesà", dues sessions, (Mn. Salvador Cristau); "Litúrgia pràctica: la participació dels acòlits i diaques a l´Eucaristia", dues sessions, (Mn. Josep Anton Arenas); "El despatx parroquial" (Mn. Salvador Cristau); "Cants per a la Missa" (Mn. Domènec Cols); "Criteris per a l´elecció de cants per a la Missa dominical" (Mn. Albert Taulé); "Celebració i presidència de l´Eucaristia", dues sessions, (Mn. Jaume Gonzàlez Padrós); "La formació humana en el prevere" (Srta. Rosa Deulofeu); "Celebració del sagrament del Baptisme" (Mn Josep Urdeix); "Celebració del sagrament del Matrimoni" (Mn. Josep Urdeix); "Celebració del sagrament de la Penitència" (Mn. Salvador Cristau); "La Cúria de Govern i la Cúria de Justícia" (Mn.Jaume Riera); "El sagrament de la Unció" (Mn. Salvador Cristau). I a més, un bon grup d´alumnes (els que varen acabar 5é. de Teologia el curs passat) han participat també cada dilluns al Curs de Pastoral que organitza la Facultat de Teologia de Catalunya.

Cal dir per acabar que cada mes hem dedicat un dia a fer recés, normalment al casal Bellesguard de Barcelona, i que ens els han predicat : Mn. Salvador Cristau, Mn. Josep Angel Saiz, P. Paris S.I., Mn. Francesc Prieto, i Mn. Eugeni Portusach. Donem doncs gràcies a Déu pel que tot això suposa de gràcies rebudes i d´oportunitats que esperem redundin en la nostra vida com a futurs membres del Presbiteri de Barcelona.

Salvador Tristau

PLA DE FORMACIÓ: *LA FORMACIÓ LITÚRGICA*

El Rector i l'Equip e Formadors del Seminari Major, amb l'objectiu d'elaborar un Pla sobre la teoria i pràctica del ministeri sacerdotal que ens permeti adaptar a la nostra realitat el Pla de Formació Sacerdotal per als Seminaris Majors de la Conferència Episcopal Espanyola, després de parlar-lo entre nosaltres, hem treballat la formació litúrgica dels seminaristes.

El dia 17 de març passat tingué lloc la sessió de treball amb una comissió d'experts i assessors presidida pel senyor bisbe Pere Ten i els doctors Aldazabal, Bellavista, Farnés i Gnzález Padrós i l'equip de responsables del Seminari Major.

Mn. González Padrós presentà un "esbós" i tots els experts així com el rector i formadors donaren els diferents punts de vista, no perquè hi hagués divergències ni tampoc perquè es vulgui una formació litúrgica paral·lela a la que es dona des de la Facultat, sinó insistint en els aspectes espirituals (responent a la pregunta de com ha de viure un pastor la litúrgia), i també els pastorals.

El Rector i els Formadors agraïm la col·laboració molt valuosa, generosa i eficaç, així com la disponibilitat que hem trobat en tot moment en aquests professors.

Joan Rodríguez
Superior del Seminari Major

SEMINARI MENOR

A les acaballes d'aquest curs, vàries han estat les activitats que han configurat aquest trimestre. Sens dubte la de més ressò ha estat la V Trobada d'Escolans del passat 14 de març. Més de dos-cents cinquanta participants van assistir-hi amb un bon nombre de preveres i de pares. N'estem contents de la resposta creixent any rera any i del caire cel.lebratiu de l'efemèrides. El mateix bisbe Carrera, que va presidir l'Eucaristia, ho va fer notar en el seu article setmanal a Catalunya Cristiana. Més darrerament ha tingut lloc una nova trobada del Seminari Obert. El proppassat dissabte, 9 de maig, ens vàrem trobar en recés a la parròquia Verge de la Pau de Barcelona, on Mn. Francesc Raventós, ens va ajudar amb una meditació sobre la pregària, centrada en la Mare de Déu i en l'exemple del Dr. Pere Tarrés. El mateix dia d'aquest recés, a la tarda, férem una visita a la que serà la nova casa del Seminari Menor a Barcelona, l'actual Residència de les Corts del Seminari Major. Hi assistiren els pares, els seminaristes i l'Equip de Formadors. Desprès d'una xerrada de Mn. Arenas sobre el futur del Seminari Menor i la seva potenciació a Barcelona, es van visitar les diverses dependències de la casa, que van causar una òptima impressió a tots els presents. Prèviament els seminaristes van conèixer de prop l'escola Santa Teresa de Lisieux, del mateix barri, on el curs vinent realitzaran els estudis corresponents. Ara ja, pensant en l'estiu, tenim preparats els Exercicis Espirituals a Montserrat (de l'1 al 4 de juliol) amb tots els seminaristes (els interns i els del Seminari Obert). També estem posant fil a l'agulla de cara a les III Convivències d'Estiu d'Escolans, que tindran lloc a La Conrreria del 23 al 26 de juliol, obertes a tots els escolans de la diòcesi.

Totes aquestes activitats volen ser reflex de la pastoral vocacional a la que el mateix Sant Pare ens crida: activitat un recés a d est recés, a la tarda, fè el mateix Sant Pare ens crida: el Seminari Menor podrà ser també en la diòcesi un punt de referència de la pastoral vocacional, amb oportunes formes d'acolliment i d'ofertes d'informacions (Pastores dabo vobis, núm. 63).

Mn. Fidel Catalán,
Formador

ELS MOVIMENTS ESPECIALITZATS D'ACCIÓ CATÒLICA

El dia 27 de març vam rebre al Seminari la visita d'una representació dels moviments especialitzats integrats en el CCME (Consell Català de Moviments Especialitzats). La intenció que es pretenia era conèixer més d'aprop el treball i l'estructura bàsica d'aquests moviments que treballen a la nostra diòcesi.

Militants i consiliaris del MIJAC, JARC, JOC/JOBAC i MUEC ens van fer una curta però valuosa presentació de les seves respectives entitats.

Durant l'exposició se'ns va parlar de la importància del "medi" com a lloc concret on es contextualitza la fe. De fet, l'adjectiu "especialitzats" fa referència al "medi" allà on treballa el moviment.

Aquests moviments presenten com dos instruments bàsics de funcionament: la revisió de vida (veure-jutjar-actuar) i la "campanya" (acció col_lectiva, educativa i evangelitzadora orientada al "medi" concret on es belluguen els militants).

Després de deixar-se ben palesa la necessitat d'una formació mai no acabada, es va parlar de la figura important del consiliari i quines característiques bàsiques l'han de configurar.

En definitiva, tota una feina pastoral —la d'aquests moviments— que té com a finalitat prioritària fer present l'Església en aquests llocs d'avantguarda, que són els medis concrets de la nostra diòcesi: treball, estudis, infants, món rural...

Cristòbal Robledo
3r de teologia

SEMINARI MAJOR:

Recés a Montserrat

Els passats 22 i 23 de maig va tenir lloc a Montserrat el darrer recés del curs. El van predicar el P. Bernabé Dalmau, monjo, i Mn. Salvador Cristau. El tema desenvolupat en les diverses plàtiques va ser el de l'Esperit Sant en la vida del prevere diocesà, tot fent-se ressò del tema del Jubileu de l'any 2000, en aquest any dedicat a l'Esperit Sant.

Mn. Salvador Riera va ser el ponent de la jornada de formació que va tenir lloc el dia 20 de febrer. Amb el coneixement que li dóna la missió que el bisbe li ha confiat i amb els seus anys d'experiència, ens va fer una panoràmica sobre la missió de la cúria en el funcionament d'un bisbat, en la triple vessant administrativa i de govern, judicial i finalment pastoral. Aquesta cúria que assessora i col·labora amb el bisbe és tant més necessària com més complexitat té la diòcesi, com és el cas de Barcelona.

Alhora, va insistir que per a exercir bé aquest paper cal una formació permanent, ja que és molt ràpida l'evolució del món, les lleis civils... amb les que sovint cal contrastar les situacions a resoldre o assessorar.

PORTAL OBERT (Juny 1998 nº 62)

Coordinació: Josep Torrente
Cap de Redacció: Xavier Pich
Col·laboradors: Francesc Jordana, Pere Rovira, Carles Muñiz i seminaristes.
Fotografia: Josep Torrente

Disseny i impressió: SANDOGRAF. Gran Via, 690. 08010 BCN.
Tel. 93 232 88 85. Fax 93 232 88798

AL CEL ENS RETROBEM, GERMANA FELICITAT!

Així com al darrer número recollíem amb goig la celebració del centenari de l'estimada Germana Felicitat Massana de la comunitat de Carmelites Missioneres del Seminari de Barcelona, en aquest número hem de comunicar-vos el seu traspàs a la casa del Pare.

Malgrat la vida havia anat apagant les seves capacitats físiques, ella continuava tenint ben present la pregària pel nostre seminari i perquè el Senyor concedís abundants vocacions tant a la vida religiosa —que ella va abraçar i estimar ja des de ben jove— com al sacerdoci ministerial.

La germana Felicitat moria la matinada del divendres 8 de maig, i l'endemà, després d'haver pregat junts davant les seves despulles, vam celebrar la missa exequial de cos present a la capella del Seminari de Barcelona, presidits pel bisbe auxiliar Joan Enric Vives, i amb la presència molt nombrosa tant de les germanes de congregació—hi eren presents el Consell general amb la mare general Mª Jesús Zabalza, el Consell Provincial amb la mare provincial Francisca Esquius i moltes altres germanes— com també del seminari —representat en l'equip de formadors, en molts seminaristes actuals i també en molts sacerdots que han passat pel nostre seminari al llarg dels seus 75 anys de servei—.

Al dolor i el sentiment de pèrdua que manifestàvem en haver-nos d'acomiadar s'hi ajuntava l'alegria fonda que ens dóna l'esperança en la resurrecció. Si Crist ha ressuscitat... no hem corregut en va! Per això, amb ulls esperançats, aquell dia li varem dir: ¡al cel ens retrobem, germana Felicitat!

JT.